

nefalšované kočičí zpívání probudilo lidi v okolí.
„Proč ta kočka takhle rámusí?“ divili se. Otevřeli dveře a tleskáním se snažili Micku zahnat.
„Pojď půjdeme jinam,“ navrhnul Felix. Odešli ke staré stodole.

„Opravdu nevím, proč lidé nedokážou ocenit tvůj krásný zpěv,“ kroutil hlavou Felix. „Mně se tvoje zpívání líbí, zní moc líbezně,“ pochvaloval. „Není

to tak dávno, kdy lidé dělali v noci takový rámus, že se to nedalo poslouchat,“ stěžoval si.

„To máš pravdu, tam kde jsem žila, to nebylo jiné,“ řekla Micka.

Oba se dlouze zamysleli.

„Zpíváš krásně, pokračuj v tom. Třeba se to lidem nakonec zalíbí a přidají se k nám. Třeba pak příští Nový rok přivítají místo petard zpěvem,“ uvažoval Felix. Micka s Felixem se pak začali pravidelně scházet a zpívat spolu. Brzy se k nim přidali kočky a kocouři z okolí. Uplynulo několik měsíců a byl tady zase Nový rok. Jen co odbila půlnoc začali lidé opět rámusit petardami. Felix, Micka a jiné kočky si zacpávali tlapkami uši a raději si pěkně od plic zazpívali. Nejvíc ze všeho by je ale potěšilo, kdyby lidé nechali petardy být a zpívali spolu s nimi.

Jak se jmenovala kočka v pohádce?

Líbilo se lidem kočičí zpívání?